

WALTHER P99Q-NL

Een jaar later...

Exact een jaar geleden berichtte AK56 Wapenmagazine als eerste uitgebreid over het toen gloednieuwe dienstpistool van de Nederlandse politie en nog enkele overheidsdiensten. Nu, oktober 2014 is de daadwerkelijke invoering en ingebruikneming van de Walther P99Q-NL een heel eind op streek. Tijd om een tussenbalans op te maken.

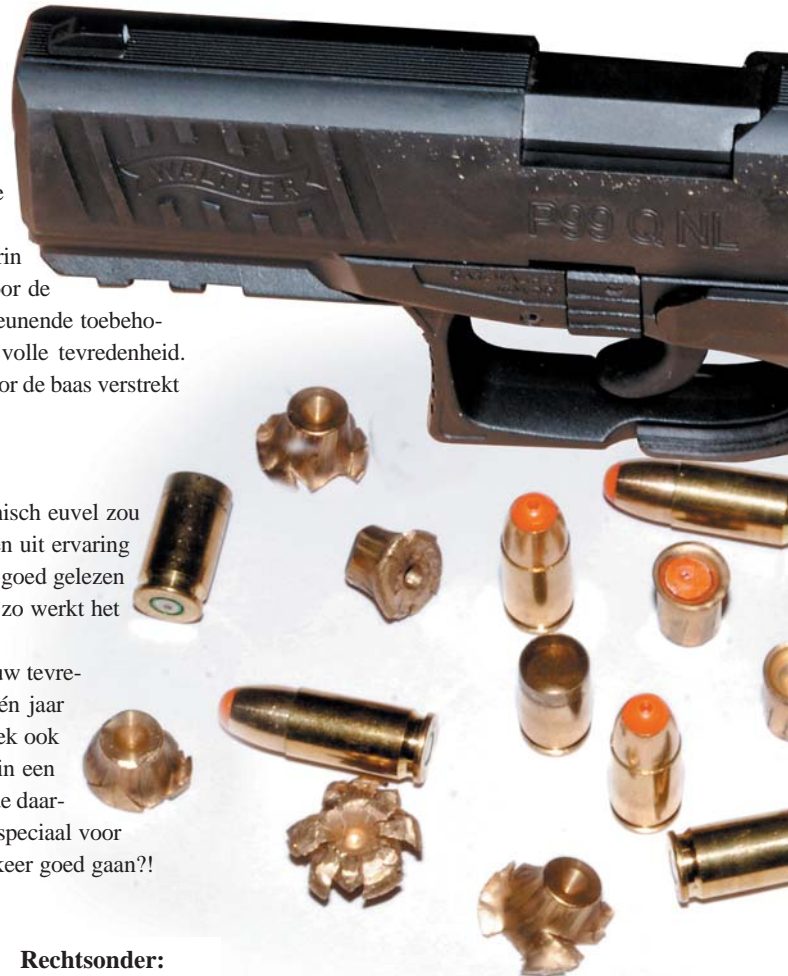
Om maar met de stormram, traangas, knuppel, deur en al binnen te vallen, al roepende "POLITIE! POLITIE!": de P99Q-NL lijkt een schot in de roos te zijn. Beetje flauwe beeldspraak, maar zoals we straks zullen zien ook letterlijk genomen nog waar ook.

Wij hebben nauwelijks klachten kunnen opsporen in de politiekringen waarin we bij tijd en wijle verkeren. De P99 geeft de gebruikers vertrouwen, is door de meesten goed en tot bijna intuïtief te bedienen en de accessoires en ondersteunende toebehoren zoals het uniform- en het verdeckte holster, voldoen in de rangen tot volle tevredenheid. Althans, voor zover een ambtenaar tevreden kan zijn over wat dan ook dat door de baas verstrekt wordt...

Ramptoerisme

Stiekem hoopten we dat er na een jaar gebruik toch wel minstens één chronisch euvel zou zijn opgedoken. Als alles goed gaat, heb je immers geen artikel en we weten uit ervaring dat uitrusting van overheidsdiensten waar iets vreselijk mis mee lijkt te zijn, goed gelezen artikelen oplevert. Ramptoerisme op papier, daar lijkt het wel wat op, maar zo werkt het nu eenmaal vaak in publicatieland.

Jammer dan, want door de bank genomen is de Nederlandse politiemans/vrouw tevreden over de Walther P99Q-NL. We beseffen natuurlijk dat je na slechts één jaar gebruik nog lang niet alles weet. De voorganger, de illustere Walther P5 bleek ook pas verderop in zijn carrière niet opgewassen te zijn tegen het harde leven in een Nederlands politiehulster. Akkoord, de zeer belastende Action-munitie speelde daar in een grote rol. Gelukkig is de P99Q-NL al vanaf Dag 1 berekend op deze speciaal voor de Nederlandse overheid vervaardigde patronen. Mag het dan alsjeblijft een keer goed gaan?!

De doorsnede van de Q-NL loop toont de merkwaardige kamer.

Rechtsonder:
De RFID-chip bevindt zich in de rug van de greep en kan zo veel méér... Zie tekst.

De test-schutters in actie. Behalve een rijke instructeurscarrière, hebben beiden iets gemeen met betrekking tot het richten... Valt het u ook op?

In de maling genomen?

Ondanks de overwegend positieve indruk, hadden we vorig jaar toen we als eersten de P99Q-NL aan de tand konden voelen, uit elkaar peuteren en wat niet, onze bedenkingen. (Zie AK56 #115.) De P99 heeft een complex afvuursysteem. Dat bestaat uit een (relatief gezien) fiks aantal fragiel ogende onderdeeljes – nokjes, blokjes, pennetjes, veertjes, haakjes - die bovendien vrijwel allemaal meer dan één functie vervullen. Lees er ons eerdere artikel er nog eens op na. En zoals we allemaal wel weten, leidt complexiteit op den duur, als het aantal geloste schoten een serieuze omvang begint te krijgen, steeds vaker naar het kot van de wapenhersteller.

Vooralsnog lijkt de P99Q-NL zich echter goed te houden. Het bewijs daarvan leveren de wapens die bijvoorbeeld door schietinstructeurs gebruikt

worden. Daar zitten er al bij die meer dan 5.000 schoten hebben gelost met die stevig geladen Action NP munitie. Natuurlijk breekt er wel eens een trekkerveertje, laat iemand zijn/haar pistool vallen en breekt er een tritiumcelletje in het vizier of vergeet op de winterdag de motoragent zijn/haar wapen te reinigen na een stevige pekel- of regenrit. Uiteindelijk is ook de P99Q-NL maar van plastic en staal gemaakt.

'It's a pistol, Jim, just as we know it,' zou Mr Spock tegen captain Kirk zeggen.

We hebben zo'n stevig belast dienstwapen van een instructeur kunnen bekijken. Gelukkig maar dat we de kerel in kwestie kennen, want oordelend naar wat we aantreffen, zouden we bijna denken dat we in de maling werden genomen...

Als nieuw!

Nog als nieuw. Gewoon heel weinig slijtage. Aan het eind van de schiet-sessie alleen wat kruitslijm. Maar verder eigenlijk alleen maar wat flauwe holster- en ander gebruikssporen aan de buitenzijde. Overigens heeft betrokken wapendrager zijn dienstwapen lichtjes gemodificeerd door er grip-tape op aan te brengen. Voor het overige is het uiteraard het standaard dienstpistool van de Nederlandse politie.

De afvuurmodule van de P99Q-NL, zeg maar een mechanische hart én zenuwcentrum van het wapen, bleek bij demontage nog geen loszittend, rammelend, scheefgesleten of afgeplat onderdeelje te bevatten. En zo ging het maar door. Passing slede op kast: als nieuw. Lock up van loop in slede: strak. Werking van alle bedieningsorganen (eigenlijk zijn dat alleen maar de trekker en de dubbelzijdige vangpal): perfect. Werking inwendige automatische beveiligingen: spot on. We konden trouwens voor onze informele ad hoc inspectie gebruikmaken van een complete (vreselijk mooie én dure) fabrieks-onderhoudsset zoals die aanwezig is op de diverse IBT-centra waar tegenwoordig het onderhoud van de dienstpistolen is ondergebracht.

Voor zover wij kunnen beoordelen, heeft de nieuwe Walther zich dus krangig door het eerste gebruiksjaar heengeslagen. En dat is een hele opluchting, gezien de genante gebeurtenissen die aan de aanschaf ervan vooraf

zijn gegaan. (Zie de artikelen in desbetreffende edities van Neerlands enige nimmer genante wapenmagazine.) Het schrijven van artikelen over blunders, mislukkingen en foute beslissingen mag dan weinig moeite kosten en veel lezers opleveren; liever zien wij toch dat het belastinggeld goed besteed wordt en de politie met ordentelijke spullen is uitgerust. Nee, we moeten ons niet rijk rekenen. Natuurlijk zijn er na de invoering van de Q-NL kleine problemen in de praktijk opgedoken.

Die zijn voortgekomen uit onschuldige nieuwigheid en onwennigheid tot aan ondoordachte uitspraken bij de introductie en uitreiking van de pistolen als dat de "Negen-Negen" voor alle diensten geheel onderhoudsvrij zou zijn. Wat 'ie dus niet is en wat geen enkel pistool is!

Praktijktest en conclusies

Er restte ons die dag nog één "test". We vonden onze doorgewinterde Walther P99Q-NL instructeur bereid om het op te nemen tegen een zeker niet onaardig schietende, zeg maar gerust veteraan-parcourschutter én ex-instructeur die zijn civiele P99 AS (Anti-Stress) had meegebracht, vergezeld van een normale 9x19 volmantelmunitie, merk Magtech.

Afijn, na het afwerken van diverse standaard schietoefeningen waarbij de schutters van wapens en van munitiesoort wisselden, durven we enige conclusies te trekken:

1. De P99Q-NL is uitgerust met het zogenoemde Quick Action trekkermechanisme. Dat heeft normaliter een redelijk lange én stugge (gemiddeld iets minder dan 3 kilogram) trekkerweg die bij ieder schot even lang en zwaar is. Prima voor politiegebruik want ga er maar vanuit dan wanneer het dienstpistool getrokken wordt, de gemiddelde diender door stress en adrenaline in zijn dienst schoenen staat te shaken. Dat is heel normaal en in zo'n situatie is niemand gediend met een wapen dat bij de minste, geringste kromming van de trekkervinger al een schot lost.

Noodweervuur met de P99Q-NL tot een afstand van hooguit 10 meter, lijkt dit pistool op het lijf te zijn geschreven. Precisievuur over grotere afstanden vereist meer vaardigheid dan waar de gemiddelde politiebeambte over

Instant-collectors items:

Bovenaan de pagina het rode oefenpistool en hiernaast het openwerkte instructiemodel van de Walther P99Q-NL.

Onderhoud.

Boven: sluitveiligheid-test. Midden: de stippen van vizier en korrel kunnen kapot gaan. Rechtsboven: een deel van de ruim 3.500 euro kostende onderhoudsset. Daaronder: Het mooie vizier-zettool met hamer en de erbij behorende momentsleutel.

zal beschikken. De AS-versie die we als referentie gebruikten, is dankzij zijn geringere trekkerdruk veel meer een wapen voor de goed getrainde schutter, of dat nou een professionele wapendrager of sportschutter is.

2. De Action-NP munitie met de slechts 90 grain wegende volmessing kogel, is van uitzonderlijk goede kwaliteit. Althans, voor zover wij de accuratesse in een politie- én in een civiele Walther konden bekijken. Kennelijk heeft producent DAG de interne ballistiek helemaal onder controle gekregen en voelde de terugstoot nauwelijks feller/krachtiger aan dan die van standaard commerciële volmantelmunitie.

3. Tijdens onze informele tests bleek dat het politiepistool verschillende munitiesoorten zonder enige morren en dwarsliggen aankan. Dat hadden we niet verwacht. Immers, de Q-NL is van een bijzondere kamer voorzien, die de huls tijdens het afvuren een minimaal schouderdje bezorgt. De uitgeworpen hulzen bestuderend, lijkt het erop dat Walther de voorste 3mm van de kamer niet taps maar cilindrisch heeft gemaakt. Al doende ontstaat er een minuscule randje in de kamer en krijgt de 9 mm para huls een cilindrisch nekje. Die dicht de kamer tijdens het ontgrendelen niet iets beter/langer/meer af dan in een conventioneel geconfigureerde loopkamer. Klopt onze veronderstelling, dan zou deze in ieder geval verklaren waarom er met een Q-NL ook andere, niet-gestandariseerde politiemunitie

kan worden verschoten.

4. Wat we in ons artikel in AK56 #115 al voorspelden, is het greepstuk van de Q-NL ondanks zijn kunstzinnige anti-slip motief, te glad. "Onze" instructeur had zijn persoonlijke wapen dan ook van anti-slip materiaal voorzien. Vergeleken met de overige instructiewapens leverde de extra grip een beter trekkergevoel op alsmede minder wegvingen in de hand tijdens snel opeenvolgende schoten. Zou de kans groot zijn met ijskoude handen of met handschoenen aan – denk aan motoragenten – dit pistool te moeten trekken en afvuren, terwijl mogelijk de kolf glad en glibberig is door regen of sneeuw, dan zouden we de ruwheid van het greepoppervlak zeker met een of ander middel zoals Talon "schuurpapier" grips upgraden.

Hoogmoed

Ja, we hebben tijdens de schietessies ook nog een Punt 5 ontdekt. Helaas. Heeft niets met de capaciteiten van de Walthers te maken maar alles met "Hoogmoed komt voor den val".

Punt 5 luidt dus: Probeer nooit een vent die al decennia lang als broodwinning schietinstructie geeft - dag in, dag

uit – op de schietbaan af te troeven. Onze gastheer die dag schoot namelijk groepjes die keurig gecentreerd in de slordige clusters van ons pasten. Ruimschoots pasten, zelfs! Zeg maar een factor drie kleiner!

Een lesje in nederigheid dat je zo nu en dan als big time gunwriter verdient...

Eind goed, al goed

Geen drama dus, geen falend politiepistool, geen Kamervragen, geen parlementaire enquête. Wat er met de voorgaande dienstwapens en

de aanschafprocedures allemaal fout ging, lijkt thans door de P99Q-NL en de bijbehorende NP-munitie helemaal goedge maakt te worden.

Invoering van en omscholing op het wapen zijn thans in volle gang. Een dure operatie, duurder dan de aanschaf van de pistolen. Daar schijnt iets van 300 euro per stuk voor te worden betaald. Alleen al de omscholing kost qua manuren en overige middelen vele miljoenen euro's méér dan de waarde van die slordige 40.000 Walther pistolen.

O jee, de overheid en IT!

Overigens wel interessant om te constateren dat die in het greepstuk ingebouwde RFID-chip door lang niet alle overheidsinstanties/politieafdelingen voor een uniform administratiesysteem wordt gebruikt. Wij herhalen: een gemiste kans. Maar ja, welk IT-project bij de overheid verloopt wél goed?...

Veel spektakulairder is de mare dat computernerds een scanner zouden hebben ontwikkeld

waarmee de chip in een Walther P99Q-NL pistool al op tientallen meters afstand gedetecteerd kan worden. Iets waar met name observatieteams niet vrolijk van zouden worden.

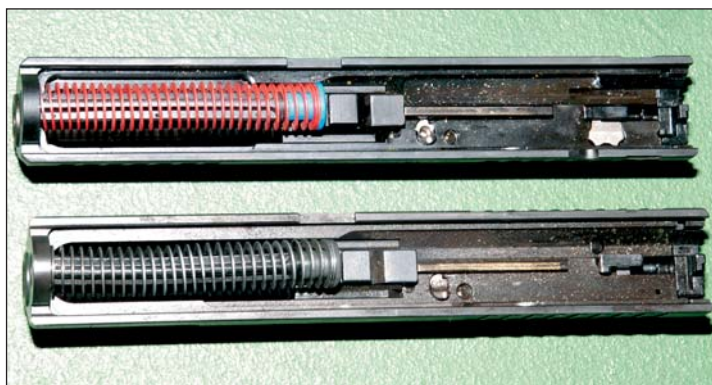
Een broodje aap verhaal? Net als dat van de *tag* die Nederlandse black ops militairen van hun Colt/Diemaco geweer verwijderden omdat ook die hun aanwezigheid en zelfs positie én identiteit zou kunnen verraden?...

En de sportschutter?...

Er zijn sportschutters die graag het nationale politiepistool in hun privé-arsenaal willen opnemen. Helaas, dat gaat niet lukken. De P99Q-NL wordt specifiek voor de Nederlandse overheid gebouwd en wordt niet op de burgermarkt aangeboden. De van een randje voorziene kamer, bijvoorbeeld, is voorlopig 'nur für die Holländer'. Er zijn gelukkig andere 99-uitvoeringen die afgezien van de aanwezigheid van een ontspanknop er hetzelfde uitzien (Flikken Maastricht!) en aanvoelen en minstens even accuraat zijn, zo niet accurater omdat de Q-NL versie een typisch "straat-veilige" doch ietwat zware trekkingang heeft.

Een 10-meter snelvuurgroepje met P99Q-NL en Action NP munitie. Bijna ongekend voor een dienstpistool!

Zoek de verschillen tussen de Q-NL slede (boven) en die van een civiele P99 AS- uitvoering.

De Walther P99Q-NL in dienstholster en dienstkoppelriem met pepperspray, in gezelschap van een civiele P99AS die wél aan sportschutters geleverd kan worden. Niet eens zo'n gek idee.